

La Pirata

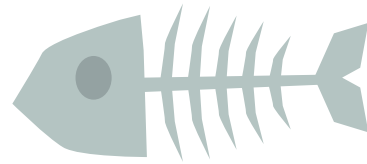
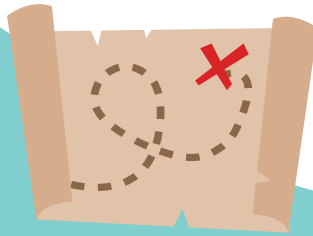
i la seva amiga la

POLPETA argonauta

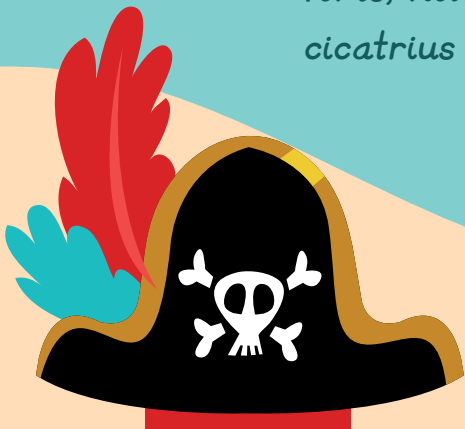
Text: Asociación IDEMAR Belharra

Il·lustracions: Pilixip

Corrien mals temps per als pirates. Cada vegada n'hi havia més al Mediterrani, procedien d'arreu del món i sols els més forts, violents, amb llargues barbes, garfis lluents, grans cicatrius i cames de fusta eren respectats.

Haizea era una xiqueta molt valenta i intel·ligent. Cada dia, en eixir d'escola, anava a la platja a bussejar i pescar amb la seua gran i millor amiga, Martina, la polpeta argonauta.

Martina era un animal molt especial, era diferent de tots els altres polps. No sols per la bonica closca que tenia a l'esquena i que era sa casa, sinó perquè també era molt tafanera.

Els encantava descobrir el perquè de les coses i, juntes, formaven un gran equip inseparable.

A Haizea l'apassionaven les històries de pirates que parlaven de les meravelles que hi havia amagades a les platges de tot el planeta, i no deixava de pensar en la quantitat de tresors que contenia el mar. Un bon dia va pensar que volia viure la seua pròpia història:

Decidí fer-se pirata!

Corrent, corrent, va anar a la barraca on vivia amb els pares i els ho va dir.

Els pares eren pescadors, de manera que no sabien res sobre eixe altre món. Haizea els va explicar que volia ser pirata per a navegar i descobrir tots els tresors que amaga el mar.

Els pares estaven desconcertats, no se'n sabien avenir...

Haizea i Martina van començar a reconstruir una vella barca de vela amb la qual l'avi eixia a pescar:

-No us deixarem soles!- els van dir els amics i les amigues. I cada dia, en eixir d'escola, tots treballaven junts reparant la barca.

Després d'uns quants mesos de faena, els pirates més feroços van començar a sentir-se intrigats pel quefer d'Haizea, Martina i la colla, i van fer-los una visita.

-Es pot saber què feu a la nostra platja?- digué un pirata de barba negra.

-Reparem una barca!- els va contestar Haizea -Volem solcar els mars en cerca de tresors!

Sentir això i mamprendre a riure va ser tot u: -cla, cla, cla, cla!- reien els pirates.

-Això ens faltava per sentir. Una xiqueta i una polpeta amb closca... pirates! Diu que volen buscar tresors! I qui serà la vostra tripulació? Aquests xiquets i xiquetes?

-Doncs sí! -I sense fer cas de les xanxes i burles, continuaren concentrats en la faena mentre els pirates es baquejaven de riure.

Mentre acabaven de reparar la barca, sentien com els pirates parlaven d'aventures en cerca de tresors i de perills de la mar, com ara tempestes, forts vents i roques a flor d'aigua que esventren un vaixell en no res.

Pocs mesos després, la barca ja estava acabada i la tripulació preparada per a amollar les amarres i fer-se a la mar.

Argo és el nom que rebé l'embarcació, en honor a Martina, la polpeta més loquaç que mai solcà els mars.

Els pares els van ajudar a omplir la bodega d'aigua, fruita, verdura i tota mena de menjar, llevat de peix, que ja s'encarregarien de pescar-ne bona cosa. A més a més, els van regalar un cofre perquè l'ompliren amb els tresors que anaren trobant.

-Amb la barca i aquest cofre ja sou pirates de debò. Ara només heu d'omplir-lo dels tresors que trobeu al mar -va dir molt emocionat el pare d'Haizea.

-Amollem les amarres!- ordenà Haizea. I així ho va fer la tripulació.

Només havien passat unes poques setmanes quan van començar a sentir-se històries sobre uns pirates que no eren com els altres: ajudaven les naus que tenien problemes i no es ficaven mai en tempestes o en aigües poc profundes per un descuit. Es deia que mai, abans d'ara, hi havia hagut una tripulació amb tant de domini dels mars.

La curiositat d'aquests pirates sempre els feia preguntar-se el perquè de les coses i, així, descobriren els secrets que regeixen les forces de la mar i aconseguiren salvar-se de tota mena de perills.

Aprengheren coses com ara com es forma el vent, les diverses classes d'onades que hi ha i com es creen.

Van dominar el càlcul de les mareas i dels corrents marins; els secrets de la llum en el fons del mar, com parlen els dofins i les balenes a milers de quilòmetres de distància o per què no es pot baixar bussejant a les parts més profundes de l'oceà

També aprengheren què és la contaminació, quins ecosistemes hi ha al Mediterrani i un fum de coses més.

Van trobar molts tresors, monedes d'or de naufragis d'antics galions espanyols, perles del Carib grosses com un puny i, fins i tot, corre la brama que trobaren el trident de Neptú, el rei dels mars, però li'l van tornar.

Van ser les millors pirates que mai han solcat la mar, això ningú no ho posa en dubte.

Abans de tornar a casa, Haizea, Martina i la tripulació es van reunir en una caleta d'una illa anomenada Tabarca. Havien de decidir quins dels tresors trobats eren els més valuosos a fi de ficar-los al cofre i triar el lloc on l'enterrarien.

Feren una gran foguera, cantaren cançons pirates i començaren a recordar les aventures viscudes.

-Us en recordeu, de quan vam recuperar el trident de Neptú que estava a 50 metres de profunditat?- va dir Irene, la més baixeta de la tripulació.

-I recordeu quan no podíem distingir els colors quan bussejàvem en zones profundes?- Digué Xavi, el més callat de tots.

-I quan nadàvem a la platja i el corrent ens arrossegava mar endins?- deia Alícia, la més prudent, mentre reia.

Quasi s'havia fet de dia i continuaven recordant històries. En això, que la capitana de l'Argo i Martina es van mirar i van dir:

-Ja ho tenim clar! L'or, la seda i les perles són només objectes, però el poder de tot el que hem après és allò que realment ens ha convertit en els millors pirates que hi ha hagut mai. Això és el que voldríem conservar en el nostre cofre.

La resta de la tripulació va pensar en aquestes paraules durant un parell de minuts i van aplaudir la decisió.

Llavors, Alícia, sempre prudent, va prendre la paraula:

-Aquests coneixements són el tresor més gran que hem trobat i no poden caure a les mans de qualsevol. Buscarem un bon amagatall per al cofre i només deixarem que el troben aquells que vulguen protegir el mar i estiguen disposats a ser els millors pirates!

-Siiiiii! -cridaren tots.

I així va ser com decidiren soterrar el cofre i fer un mapa del tresor que només pogueren desxifrar els qui s'ho meresqueren..

Sou vosaltres,
aquesta classe
de pirates?

